

EGI BIDETIK (D. Klaudio)

ATXURI

Aspaldi ez naz Atxuri'ko tren geltokitik igaro. Len, gaur baiño bide nausiak kaskarrago eta neketsuago egozanetan, ba genkien trenez ibilten. Alaz eta eguna bear Ondarroa'tik Bilbo'ra ostera egiten. Goizeko zazpiretan kotxean Deba'ra, gero an trenean sartu eta ia amaikak eta erdietan elduten giñan Bilbao'ra. Dana dala, eginda gengoan artara. Nekearen ordezt Bilbon bazkaltzeko aitzakia artzen gendun. Aitzaki-maitzaki, ala egin bear, bazkal osterarte biurtzeko aukerarik be ez gendulako.

Arratsaldean barriro Atxuri'ko geltokian beste egotaldi luze bat txartela artzeko.

Bi-iru leiotilla zabalik egoten ziran geltokian. Ibiltari erreskada luzeak erosteko zain. Eta askotan, leiotillan atzean, gizon berbera, bakarra, billeteak emoteko. Iru-lau "terzera"koak emon eta bera aldatzen zan "prime-ra"koetara, erreskada arindu naian.

Gu, ormaetara begira, gogaituta eta zutunik egoten erdi etenda; baiña beti zerbait ikasten dan lez, gogoan daukat geltoki aretan, erdi-erdian, irudi baten azpian, alako idazkun zorrotz eta adierazgarri bat egoela erraz irakurteko eran: "Egijak azkatuko zaitube".

SAN ANTON'GO ABADEA

Tren geltokitik ez da asko ibili bear beste geltoki batera eldu ta urreratzeko. Oraingotan fedearen geltokira. Eta an, Bilbo'ko armariari itxura emon eta nortasunez eta kondairaz beteten dauan Anton deuna izeneko eleiza, parrokoa.

Entzuna daukat ba-dirala abadeak pulpitoari benetako bildurra dautsenak. Nai eta gizon arteko eta gizon argi eta jakintsu izan.

On Manuel Lekuona bat jakintsu eta etorri oneko izan zan, erakusten oitua, baiña... Bein, abade eginbarri, Bergara'ko parroki baten bere itzaldiko aria galdu, eta etenda geratu ei zan, eta geiago ez ei eban nai izaten kuartillak eroan barik pulpitora igo.

On Klaudio Gallastegi be, entzuna daukadanez, soiñez eta buruz benetan andi eta jakintsu izanarren, lotsakor eta bildurri agertzen ei zan bere lenengo aldietan. Pulpitora igo baiño naiago beste edozer egin.

Baiña San Anton'era bialdu eben, eta parroko lez, edo eleiz-abadeen buru lez, eta an ezin eikean ixilik egon. Euskalerrriaren eta bertako giroa ikusita, ezin eikean erdika ibili be. Lotsak kendu eta adoretu zan. **Ba** ekian

egia esan bearreko giroan bizi zala, argibide eta jakin-garri lez, egi eske egoala erria. Eta ba ekian egiak min emongo ebala sail batzuetan. Baiña zauria osatzeko min emon bear izaten da. Zauria garbitu bear izaten da, lotugarri zar eta pozoitsuak kendu eta barriztu.

* * *

ELEIZEA TA AGINTARIAK

Osatu bearreko bi eukazan berak: erria, au da, bere eleiztarrak, argi eske eta illunpean bizi ziranak, naigabetan erdi-etsita egozanak, eta alderdi aizetsua, koipe-tsua, alderdi ofiziala, batez be era bateko edo besteko agintaritzta eta ogibide bateri lotuta bizi zana.

Kontzientziko gai lez artu eban Barri Ona zeatz azaltzea. Ez gai bateri laino artean lez ikutu, bestea bastertu edo ta urrengoa eskutatuta, eta aintza eta gorapeneko atalak bakarrik erabilita.

Ba ekian diktaduretako aldietan zelako arriskuak egoten diran orrelako erakusleentzat: Ba ekian baita etxe berbereko "gurasoetan" zelako zotiña eragingo eben orrelako irakatsi ausartak, batez be, edozeren gaiñetik, oker txikiagoaren aitzakiz, giro epel baten jokatzera egin edo oituak egozanetan. Doiño erdi bakarrik abotsa igotea naiko ta geiegi zan areik zurbilduta lagateko.

* * *

EGIA ASKATZAILLE

On Klaudio "txakurtu" zan. Alaxe esaten dogu euskaldunok: txakurtu zaunka egitera gertu. Bere etxea, bere parrokia zaintzeko lenengo. Adoretu zan. Atzera begiratu eta ba ekian zer eukan: espetxea, isunak, goikoen asarre eta aize brastadak, etxez edo parrokiz aldatzea... Eta ixil egonda, zer?

Gizonak bere egoera aztertzen dauanean, edozetara egiten da. Zintzotasunak adoretu egiten dau, fedeak argitu eta biztu, lanak lotu eta eginbearra beteteak menperatu. Zenbat gauza ikusten doguz gure bizitzan, aurrez begiratuta eziñak ziralakoan itxiko genduzanak, eta gero ezelako atzerapen barik, trauma barik aurrera eroan, bete edo gaillendu eta burutu doguzanak?

Baiña orretarako elburu jator bat bear da. Norbere sinistetan eta norbere zeregiñean baikortasun eta gar berezi bat.

Orretan, on Klaudio, atxuritarra izan zan.

"Egijak azkatuko zaitube", geltokikoa, bere asmo eta elburutzat artu eban. Ez eban urtengo ortik. Bere esaerak, aginduak, oarrak, argibideak, batzuntzat salakuntza ziran, baiña or egoan bere erantzuna. Ez al dira egi. Ez al dira eleiz irakaspen edo ta ez al dira giza-lege? Ez al dira gaiñera goi-egi?

"Egijak azkatuko zaitube"...

* * *

SENDOTASUNA

Or sendotu zan Gallastegi jauna. Bera sendotu eta bere eleiztarrak eta beste asko sendatu.

Ez zan izan bera "eremuan deadarka ebillan abots galdua". Erri aurrera agertzen zan, arpegi emoten ikasi eban. Eta jakiña, zotin eragin eban. Kontzientzi asko zirikatu eta miñez geratzen diran txakurrak lez, barruko asarre eta orrutan ibiliarren, atzera egin bearrez ipini, bitarteko baten makilla aidean ikusten dabelako.

Makilla on jainkotiar agindu eta giza-eskubideen egia zan. Kristau eta abertzale erri baten egia. Maitasunean oiñarritzen dan egi soilla. On Klaudio'ren arma bakarra.

AUGUSTIN ZUBIKARAI

